

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de lichidatorul destituit al Societății Comerciale „Totalia” Societate cu Răspundere Limitată – Întreprinderea Individuală „Timotin Veaceslav”,

în pricina la cererea introductivă depusă de Societatea Comercială „Totalia” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016, prin care s-a destituit din funcție lichidatorul

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2013 SC „Totalia” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine (f.d. 1).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2013 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SC „Totalia” SRL și s-a numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 5-6).

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 martie 2014 s-a constatat insolvabilitatea SC „Totalia” SRL, s-a intentat procedura de insolvabilitate și s-a numit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 31-33).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2014 s-a respins cererea administratorului insolvabilității ÎI „Timotin Veaceslav” cu privire la intentarea procedurii simplificate a falimentului, s-a continuat procedura de insolvabilitate a SC „Totalia” SRL cu intrarea debitorului în faliment, s-a valorificat și lichidat masa debitoare, s-a dizolvat SC „Totalia” SRL, s-a desemnat în calitate de lichidator ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 41-42).

La 14 mai 2015 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere de încetare a procesului de insolvabilitate, cu anexarea bilanțului de lichidare, motivând cu bunuri în masa debitoare nu au fost depistate.

La 19 mai 2015, instanța de insolvabilitate a expediat lichidatorului ÎI „Timotin Veaceslav” o scrisoare, prin care i-a cerut de urgență, sub sancțiunea destituirii, să înlăture un șir de încălcări, lichidatorul însă nu a lichidat neajunsurile.

La 11 martie 2016 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere cu privire la aprobarea raportului final al lichidatorului, aprobarea bilanțului de

lichidare, încetarea procesului de insolabilitate și radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a debitorului SC „Totalia” SRL (f.d. 63-68).

Tot, la 11 martie 2016 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere cu privire la aprobarea remunerației în calitate de administrator provizoriu în mărime de 21 780 lei și în calitate de lichidator în mărime de 178 600 lei cu încasarea sumelor de la organele de conducere a SC „Totalia” SRL (f.d. 69-70).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016 s-a destituit ÎI „Timotin Veaceslav” de la administrarea procesului de insolabilitate al SC „Totalia” SRL. S-a desemnat în calitate de lichidator ÎI „Bostan Nicolae” (f.d. 83-85).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea lichidatorului ÎI „Timotin Veaceslav” cu privire la încasarea remunerației. S-a încasat de la SC „Totalia” SRL în beneficiul lui ÎI „Timotin Veaceslav” suma de 4 853 lei cu titlu de remunerație pentru îndeplinirea funcției de administrator provizoriu (f.d. 80-82).

La 15 aprilie 2016 prin intermediul oficiului poștal lichidatorul destituit al SC „Totalia” SRL, ÎI „Timotin Veaceslav” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016, prin care a fost destituit din funcția de lichidator (f.d. 86).

În motivarea cererii de recurs a indicat că, consideră încheierea contestată neîntemeiată și ilegală, deoarece la emiterea acesteia, instanța de insolabilitate în mod eronat la destituit lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav”.

Consideră că, instanța de insolabilitate eronat la emiterea încheierii s-a axat pe fapte care contravin realității, instanța de insolabilitate a constatat că lichidatorul nu a prezentat raportul final, deoarece raportul final a fost prezentat instanței de insolabilitate, încă la 14 mai 2015, în care au fost elucidate chestiunile solicitate de instanța de insolabilitate.

Totodată, instanța de insolabilitate a menționat că lichidatorul a înaintat câteva cereri de amânare a ședinței de judecată care sunt neîntemeiate, menționând că la fiecare cerere de amânare a expus și motivele imposibilității prezentării la examinarea pricinii, mai mult ca atât, instanța de insolabilitate li-a admis și a dispus amânarea examinării cauzei.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Potrivit art. 8 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul se examinează în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, respectiv într-un complet de 3 judecători, fără participarea părților, în baza dosarului și a materialelor anexate la recurs.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în

termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării în cazurile prevăzute expres în legea respectivă.

Prin prisma acestei norme, instanța de recurs constată că cererea de recurs este depusă în termen legal, în cazul în care împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 01 aprilie 2016 a fost declarat recurs la 15 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 11 decembrie 2013 SC „Totalia” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine (f.d. 1).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2013 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SC „Totalia” SRL și s-a numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 5-6).

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 martie 2014 s-a constatat insolabilitatea SC „Totalia” SRL, s-a intentat procedura de insolabilitate și s-a numit în calitate de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 31-33).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2014 s-a respins cererea administratorului insolabilității ÎI „Timotin Veaceslav” cu privire la intentarea procedurii simplificate a falimentului, s-a continuat procedura de insolabilitate a SC „Totalia” SRL cu intrarea debitorului în faliment, s-a valorificat și lichidat masa debitoare, s-a dizolvat SC „Totalia” SRL, s-a desemnat în calitate de lichidator ÎI „Timotin Veaceslav” (f.d. 41-42).

La 14 mai 2015 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere de încetare a procesului de insolabilitate, cu anexarea bilanțului de lichidare, motivând cu bunuri în masa debitoare nu au fost depistate.

La 19 mai 2015, instanța de insolabilitate a expediat lichidatorului ÎI „Timotin Veaceslav” o scrisoare, prin care i-a cerut de urgență, sub sancțiunea destituirii, să înlăture un șir de încălcări, lichidatorul însă nu a lichidat neajunsurile.

La 11 martie 2016 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere cu privire la aprobarea raportului final al lichidatorului, aprobarea bilanțului de lichidare, încetarea procesului de insolabilitate și radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a debitorului SC „Totalia” SRL (f.d. 63-68).

Tot, la 11 martie 2016 lichidatorul ÎI „Timotin Veaceslav” a depus cerere cu privire la aprobarea remunerației în calitate de administrator provizoriu în mărime de 21 780 lei și în calitate de lichidator în mărime de 178 600 lei cu încasarea sumelor de la organele de conducere a SC „Totalia” SRL (f.d. 69-70).

Fiind investită cu examinarea cererilor supra indicate, instanța de insolabilitate a Curții de Apel Cahul prin încheierea din 01 aprilie 2016 a destituit ÎI „Timotin Veaceslav” de la administrarea procesului de insolabilitate al SC „Totalia” SRL și a desemnat în calitate de lichidator ÎI „Bostan Nicolae” (f.d. 83-85).

Pentru a soluționa astfel, instanța de insolabilitate a reținut faptul că, lichidatorul SC „Totalia” SRL, ÎI „Timotin Veaceslav” în perioada 24 martie

2014 – 01 aprilie 2016 a manifestat indici de performanță insuficienți pentru derularea efectivă a procesului de insolabilitate, deoarece nu a prezentat instanței raportul final, actul de inventariere a bunurilor debitorului SC „Totalia” SRL, și nici o altă probă certă că debitorul nu dispune de bunuri, nu a clarificat care este soarta bunurilor grevate cu gaj, nu a prezentat rapoarte trimestriale, nu a prezentat procesele verbale ale adunării creditorilor, nu a prezentat dovada publicării hotărârii în Monitorul Oficial.

Conform art. 71 alin. (1) – (2) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate sau autorităților administrației publice locale (în cazul intentării procesului de insolabilitate în privința întreprinderii de stat care a fost fondată de către organul central de specialitate sau a întreprinderii municipale care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale, sau a întreprinderii în al cărei capital statutar statul deține mai mult de 35% din pachetul de acțiuni), sau din oficiu, instanța de insolabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă acesta: a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; b) depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; c) se află în conflict de interese cu orice parte în proces; d) cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; e) se află în procedură de lichidare sau de insolabilitate. Instanța de insolabilitate adoptă o încheiere de destituire după audierea administratorului/lichidatorului.

Iar, potrivit art. 71 alin. (3) al aceleași legi, prin încheierea de destituire, instanța de insolabilitate desemnează un alt administrator/lichidator, în condițiile stabilite la art.63, la propunerea comitetului creditorilor ori, dacă nu este constituit, la propunerea adunării creditorilor, ori, în lipsa unor astfel de propuneri, în mod aleatoriu, din lista administratorilor și a lichidatorilor.

Prin prisma normelor citate, Colegiul constată că, instanța de insolabilitate poate destitui din oficiu dacă, administratorul/lichidatorul nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță.

Însă, instanța de recurs constată că, instanța de insolabilitate eronat a concluzionat asupra faptului că, lichidatorul nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță, indicând asupra faptului că, acesta nu a prezentat instanței raportul final, actul de inventariere a bunurilor debitorului SC „Totalia” SRL, și nici o altă probă certă că debitorul nu dispune de bunuri, nu a clarificat care este soarta bunurilor grevate cu gaj, nu a prezentat rapoarte trimestriale, nu a prezentat procesele verbale ale adunării creditorilor, nu a prezentat dovada publicării hotărârii în Monitorul Oficial, în cazul în care materialele pricinii denotă contrariul.

Astfel, materialele cauzei denotă că, la 14 mai 2015 lichidatorul a depus instanței de insolabilitate cerere privind încetarea procesului de insolabilitate față de debitorul SC „Totalia” SRL, solicitând aprobarea bilanțului de lichidare, încetarea procesului de insolabilitate și radierea debitorului din Registrul de stat al persoanelor juridice, la care a anexat bilanțul de lichidare a debitorului (f.d. 46-55).

Ulterior, la 11 martie 2016, lichidatorul a prezentat instanței de insolvabilitate raportul final al lichidatorului, bilanțul de lichidare și cererea de încetare a procesului de insolvabilitate (f.d. 63-70), mai mult în raportul final al lichidatorului este expusă poziția acestuia cu referire la bunurile patrimoniale ale debitorului și celor gajate, fiind prezentate și probe în acest sens.

În partea argumentului instanței de insolvabilitate că lichidatorul nu s-a prezentat de nenumărate ori la examinarea pricinii, instanța de recurs menționează că, lichidatorul a depus cereri de amânare, la care a anexat dovada imposibilității de prezentare la examinarea cauzei, pe care instanța de insolvabilitate li-a admis, dispunând amânarea examinării cauzei (f.d. 77-78).

Urmare a celor supra expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolvabilitate nu și-a argumentat soluția, în partea în care lichidatorul nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță.

Or, instanța de insolvabilitate a emis încheierea de destituire a lichidatorului, fără a examina cererea de încetare a procesului de insolvabilitate față de debitorul SC „Totalia” SRL, la care erau anexate acte ce demonstrează lipsa masei debitoare. Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate eronat a reținut că, lichidatorul nu a prezentat rapoartele semestriale, în cazul în care în instanță deja era prezentat raportul final.

Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate a emis încheierea de destituire a lichidatorului fără a audia lichidatorul, contrar prevederilor art. 71, alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Relevante la caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră și prevederile pct. 10.6. a Hotărârii Plenului Curții Supreme De Justiție A Republicii Moldova „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvabilității” nr. 2 din 24 martie 2014, care stipulează că, pentru neîndeplinirea obligațiilor sau neprezentarea raportului pentru perioada sa de activitate, instanța de insolvabilitate, după un avertisment, îi poate aplica administratorului o amendă printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate, instanța de recurs consideră încheierea instanței de insolvabilitate a fi una neîntemeiată și avînd în vedere că, în speță, recursul lichidatorului destituit al SC „Totalia” SRL, ÎI „Timotin Veaceslav” este întemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și de a casa încheierea Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016 privind destituirea lichidatorului de la administrarea procesului de insolvabilitate a SC „Totalia” SRL.

În conformitate cu art. 427 lit. c), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de lichidatorul destituit al Societății Comerciale „Totalia” Societate cu Răspundere Limitată – Întreprinderea Individuală „Timotin Veaceslav”.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Cahul din 01 aprilie 2016 privind destituirea administratorului autorizat Întreprinderea Individuală „Timotin Veaceslav” de la administrarea Societății Comerciale „Totalia” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina la cererea introductivă depusă de Societatea Comercială „Totalia” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat